

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1949—50.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4001; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2731).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kai Jensen: Det hovedindtryk, man får af den højtærede finansministers forelæggelsestale, er, at ministeren har lagt vægt på at lette skatten for langt de fleste af landets skatteydere, noget, der ikke er sket i de sidste 27 år, idet man ikke har foretaget ændringer af skalaen i udskrivningsloven siden dens fremsættelse i 1922.

Efter det foreliggende lovforslag vil 1,7 mill. skatteydere få lempelser, som andrager et beløb af omkring 100 mill. kr., idet lovforslaget giver lempelser for alle skatteydere med en skattepligtig indtægt helt op til 12 000 kr., altså en faktisk indtægt på ca. 14 000 kr. Alle skatteydere med skattepligtige indtægter mellem 12 000 og 20 000 kr. vil komme til at betale det samme som i indeværende år, medens skatteydere med skattepligtige indkomster på over 20 000 kr. vil få en mindre forhøjelse, som ialt vil indbringe et provenu på omkring ved 7 mill. kr.

Tager man et par eksempler, vil man se, at forslagens gennemførelse vil betyde, at forsørgere med indtægter på indtil 5 000 kr. vil få deres skattebeløb omtrent halveret, medens forsørgere med en skattepligtig indtægt på 8000 kr., altså en faktisk indtægt på ca. 10 000 kr., vil få en besparelse i forhold til indeværende år på 119 kr. I forhold til den skattebetaling, som erlægges, må det siges, at det er et ret betydeligt beløb, som den enkelte skatteyder spares for.

Nu vil måske mange synes, at der burde være sket en nedsættelse for alle, men som det fremgår af den højtærede finansministers forelæggelsestale, vil man ikke kunne give et sådant nedslag, men må endog forhøje skatten for de større indtægter. Tager man for eksempel en skattepligtig indtægt på 50 000 kr., altså en faktisk indtægt på 75 000 kr., vil man se, at det beløb, som skal er-

lægges mere end efter udskrivningsloven for indeværende år, vil være ca. 721 kr. Man kan vel sige, at det ikke vil få væsentlig indflydelse for en familie med en indtægt af en sådan størrelse, at dens privatforbrug bliver afkortet med 721 kr.; det kan dog alligevel komme op på over 49 000 kr., så der må kunne blive plads til både et hæderligt privatforbrug og til en eventuel investering i en erhvervsvirksomhed eller på andet område.

§§ 4—14 omhandler indkomsts-katten for aktieselskaber. Her findes ingen ændringer i forhold til indeværende år. Her er altså medregnet de 20 pct.s forhøjelse, som aktieselskaberne betalte i indeværende år, og da der derved fremkommer et provenu på 15 mill. kr., som er medvirkende til, at finansministeren har kunnet foreslå den store letelse for den personlige indkomsts-kats vedkommende, vil jeg kunne anbefale, at man gennemfører disse paragraffer.

I afsnittet, der omhandler indkomsts-kat af kooperative virksomheder, er man i lovforslaget kommet ind på helt nye principper. Jeg kan tilslutte mig dem, idet jeg ikke vil mene det rimeligt, at man søger en beskatning af årsoverskuddet i kooperative virksomheder. Dette årsoverskud er, såvidt jeg skønner, et for meget erlagt beløb ved varens modtagelse, og foreningen er jo ikke ejer af disse midler, hvorfor det også må være ganske urimeligt, at den skulle beskattes deraf. Jeg synes, det er et godt grundlag, man har fundet frem til, hvorefter man beskatter en beregnet indkomst af formuen, således at den formue, som kooperative virksomheder til enhver tid måtte have, beskattes med 4 pct., for såvidt angår de virksomheder, der kun handler med medlemmer, altså de såkaldte lukkede virksomheder, hvor man også har et vist solidarisk ansvar fra medlemmernes side, alt afhængigt af de enkelte foreningers love og vedtægter. Når jeg ikke mener, man skal beskatte det handelsmæssige overskud, som i stor udstrækning tilbagebetales til medlemmerne, er det bl. a. også under hensyn til, at ingen vil kunne finde på, at en privat virksomhed skulle beskattes af midler, som den ved en rabatordning tilbagebetaler sine kunder i form af et eller andet beløb på et senere tidspunkt. For de åbne foreninger, altså for brugsforeninger, som handler også med ikke-medlemmer, har man foreslået, at formuen skulle give et renteaflast på 6 pct. i forhold til de 4 pct. for de lukkede foreninger. Der er vel en vis ræson i, at man beskatter formuernes renteaflast, idet enhver, som har en formue, større eller mindre, må indkomtsbeskattes af det renteaflast, denne